

[Kirkeministeren.]

Drøftelse, og naar der er løbet lidt mere Vand i Stranden, kan naa til fuldstændig Enighed.

Det er ganske naturligt, at Uenigheden er størst paa det Punkt, hvor den er det. Der har jo i lang Tid været en tydelig demokratisk Udvikling her i Landet, saaledes som det ogsaa er udtalt af Flertallet i dets Betænkning, og denne demokratiske Udvikling har bl. a. givet sig Udslag i et Krav om, at alle fødte Myndigheder maatte bortfalde. Det er paa dette Punkt, at man ikke er naaet længere, end man er indenfor Skolen og Kirken, idet man endnu har adskillige fødte Myndigheder indenfor dem. Det er ganske naturligt, at de fødte Myndigheder holder sig længst paa disse to Omraader, fordi det er af Natur de to mest konservative Omraader, som vi i det hele taget har.

Jeg kan i Betragtning af dette Spørgsmaal fuldt ud slutte mig til den Udtalelse, som Flertallet har fremsat i Betænkningen, og som blev gjort gældende med saa stor Styrke af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, i hans Tale nu i Dag, og jeg finder ikke Anledning til at tilføje stort til denne Udvikling.

Det er rigtigt — og det vil jeg gerne understrege —, at den bedste Forbindelse mellem Kirke og Skole er selvfølgelig den, at de henvender sig i det væsentlige til akkurat samme Slags Mennesker, nemlig Folkekirkens Medlemmer; det er den egentlige Forbindelse og den bedste Forbindelse, man kan tænke sig. Saa længe denne Forbindelse er, som den er i Øjeblikket, forekommer det mig, at man ikke længer har Plads for eller behøver fødte Myndigheder paa dette Omraade for at varetage Kirkens Interesser.

I denne Forbindelse maa jeg maaske gøre opmærksom paa en Udtalelse, som fremkom fra det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen — det er muligt, det er rent tilfældigt, at den fremkom, og at den ikke i og for sig for hans Vedkommende har nogen dybere Mening, men den kunde opfattes, som om den havde en dybere Mening — nemlig den, at Venstre holdt paa, at den Mand, som er Kirkens Repræsentant indenfor Kommunen, nemlig Præsten, var født Medlem. Han brugte netop dette Udtryk: Kirkens Repræsentant. Jeg er vis paa, at mange af det ærede Medlems politiske Meningsfæller vil protestere imod den Tankegang, at Præsten er Kirkens Repræsentant, og mange af disse Medlemmer af det ærede Medlems Parti vil

sikkert anse sig selv for lige saa gode Repræsentanter indenfor Kommunen for Kirken, som Præsten er, og med Rette; det er netop et af de gode Resultater af den kirkelige Udvikling, der har fundet Sted her i Landet i det sidste Aarhundrede.

Naar man har gjort Indvendinger mod de Myndigheder, som har det lokale Tilsyn og Styrelsen af Skolevæsenet efter Flertallets Forslag indenfor Kommunens Omraade, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at det Forældreraad, der findes i Flertallets Forslag, og som man fra anden Side har taget Afstand fra, er fremkommet af den dybe Interesse hos Socialdemokratiets Medlemmer for Skolevæsenet og Bestræbelserne for at knytte Hjem og Skole saa nøje til hinanden som muligt. Jeg ser ikke, at det kan gøres paa anden og mere virksom Maade end netop ved det Raad, der vælges af Forældrene til de Børn, som gaar i den paagældende Skole. Kan man finde paa noget andet for at knytte denne Forbindelse saa nær som muligt — for det er vi vel alle sammen enige om, at det, det gælder om, er at vække saa stor Interesse hos Forældrene for den Skole, hvori Børnene gaar, som muligt —, kan man finde en anden Maade, hvorpaa det kan gøres, saa kan vi forhandle og se, om vi kan naa til et Resultat; men jeg tror ikke, at de Skolekommissioner, der er Tale om, og som jo altsaa er dem, der eksisterer for Øjeblikket, kan erstatte Forældreraadene paa dette Omraade.

Et af de betydelige Fremskridt i dette Lovforslag er, at der indføres et fagligt Tilsyn, og jeg tror, at det er noget, som man i stedse talrigere Kredse finder er det rigtige her som paa saa mange Omraader i Livet. Hvis man vilde spørge, hvordan Lærerne ser paa dette Lovforslag, saa er der en Udtalelse i det lige udkomne Nummer af „Folkeskolen“, som jeg skal læse op. Det hedder her:

„Vi skrev i Fjor, at vi med Glæde vilde se Forslaget ophævet til Lov, og dette gælder i endnu højere Grad det Forslag, som Undervisningsministeren og et Flertal i Udvalget er enedes om“.

Det er altsaa en Udtalelse fra den Side, som i højeste Grad er interesseret i det foreliggende Lovforslag, og noget, som taler til Gunst for det og giver Haab om, at vi inden alt for længe kan gennemføre en Lov som den, der her er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen rettede et Par Spørgsmaal til mig. Det ene har allerede det ærede Medlem Hr. Povlsen svaret paa, nemlig Spørgsmaalet angaaende